

Spørgsmaal findes, nemlig den, der skal afgjøre med Regjeringen, hvormeget der endelig skal gives i Bederlag til Island. — Summernes Størrelse antager jeg det for umuligt at gjøre til nogen egentlig Forhandlingsgjensstand her, før et Udvalg noie har gjennemgaaet Sagen og undersøgt, i hvilken Retning man skal gaae; om man skal blive staaende ved Regjeringens Summe, om man skal gaae i Retning af den ene eller den anden af Minoriteterne, eller om man maaskee skal see at træffe et Slags Middeltal mellem alle de Meninger, der ere komne frem, for maaskee paa den Maade bedst at tilfredsstille, derpaa skal jeg ikke nu indlade mig. Det vilde dog efter min Mening kun blive en overfladisk Betragtning af Sagen, der vilde kunne komme frem her idag fra Rigsdagens Side, da den ikke har haft en saa rigelig Tid til at sætte sig ind i Sagen, som de, hvis Betænkninger foreligge. — Jeg skal endnu kun bemærke, at det efter min Overbeviisning vilde være langt heldigere, om man engang for Alle kom til en Affindelse med Island gennem Statspapirer, som fik den fornødne Paategning om, at de ikke kunde afhændes uden Regjeringens Indvilligelse, end at vi saaledes aarlig skulde have en Mellemregning med Island. Jeg antager, at dette baade efter de Meningsyttringer, som ere komne frem i Island, vilde tilfredsstille Islænderne, og at det ligeledes tilidst vilde vise sig at være mere tilfredsstillende for os. Jeg ønsker af vor Finantslov at fjerne enhver overflødig Post, men en saadan Post, som engang for alle er fastsat, behøver ikke at belæmre Finantsloven, og naar vi have en saa rigelig Reservefond, som vi for Diebliffet have, idet vi endog tænke paa at tilintetgjøre for 10 Millioner Rigsdaler deraf, forekommer det mig, at man kunde faae Sagen afgjort til fælles Tilfredshed paa den Maade, jeg her har antydet. Jeg kan altsaa i det Hele taget være vel fornøiet med, at Lovudkastet er fremkommet, og jeg haaber, at man dog nu endelig engang vil komme til en Afslutning af denne Sag, der har svævet saa længe. Det kan ikke nægtes, at der er Sandhed i, at der har været paatrængende Forandringer,

som skulde gjøres paa Island, men som ikke ere blevne gjorte, idet vi have afvist dem med at sige: Der forestaaer en almindelig finantsiel Dpgjørelse mellem Island og Danmark, og derfor er det bedst, at vi oplætte disse Forandringer, indtil den Sag er bleven bragt til Ende. Dette er et Hensyn, som det forekommer mig, at vi maae tage særdeles i Betragtning, for at vi ikke skulde synes ligesom at ville hæmme en Udvikling paa Island, hvorpaa Islænderne troe, at de have Krav, og som de finde at være hensigtsvarende. Med disse Ord skal jeg tillade mig at anbefale Loven.

Krabbe: Jeg er ogsaa tilbøielig til at troe, at det Gode, som tilsigtes opnaaet, er den Priss værd, man vil give derfor, og jeg haaber, at Loven vil blive ført lykkelig igjennem. — Det, hvorefter jeg vil fremsætte nogle Bemærkninger, er Lovens Affattelse. Naar vi skulde indtræde i et nyt Forhold til Island, og navnlig naar vi der skulde have fælles og særlige Anliggender, fælles og særlige Udgifter, troer jeg, at det for at forebygge Uoverensstemmelse i Fremtiden vil være overordentlig onskeligt, at Fastsættelsen deraf er skeet med en saadan Bestemthed, at der ikke kan være nogen Tvivl derom i Fremtiden, men naar jeg seer det forelagte Lovforslags § 2, hvori Islands særlige Udgifter opregnes, finder jeg, at den lyder saaledes: „Som Islands særlige Udgifter ansees de Udgifter, som medgaae til de Anliggender, der betragtes som særlige for Island, navnlig“ osv. Jeg vilde finde det mere hensigtsmæssigt, at man, istedetfor saaledes at nævne Anliggender eksempelvis, fastsatte enten de fælles Anliggender ved en positiv Opregning og derpaa sagde, at de særlige vare alle de, der ikke vare positivt opregnede som fælles, eller ogsaa, hvis man vilde bruge Detaillering af begge Slags Anliggender, baade de fælles og de særlige, at man da ikke, saaledes som er skeet i § 2, nævnte dem eksempelvis, men udtømmende, saavidt man kunde. Dette ene Ord „navnlig“ vil bestandig indeholde en Afgang for dem, der senere ville paastaae en Uvidelse af det særlige Omraade, til hertigjemtem at kunne fremsætte sine